

Sygn. akt II K 709/17

PR Ds 873.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2018r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Świnoujściu – M. P.

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2018r.

sprawy **J. M.**,

s. T. i A. z d. M.,

ur. (...) w Z.,

oskarżonego o to, że:

- w dniu 23 czerwca 2017r. w Ś. przy ul. (...) zadał S. P. uderzenie nożem w okolice jamy brzusznej, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci rany klutej powłok nadbrzusza lewego z niewielkim krwawieniem zewnętrznym, która naruszyła funkcjonowanie powłok brzucha pokrzywdzonego na czas przekraczający 7 dni, a także w tym samym miejscu i czasie groził S. P. pozbawieniem życia, wzbudzając u niego uzasadnioną obawę spełnienia tej groźby, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotorzy z dnia 5.11.2008r. sygn. VI K 117/08 m.in. za czyn z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, objętą karą łączną 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20.02.2013r. do 14.12.2013r., na poczet której zaliczono okres od: 9.09.2007r. do 10.09.2007r., od 26.10.2007r. do 26.10.2007r., od 6.02.2008r. do 7.02.2008r. i od 22.11.2010r. do 26.01.2011r., czym działał na szkodę S. P.,

tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k. w zb. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

I. oskarżonego J. M. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 157 § 1 k.k. w zb. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 23.06.2017r. godz. 12.30 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci scyzoryka z rękojeścią w kolorze czarnym znajdującego się na k.8 akt i zarządza jego zniszczenie,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. I. L. w Ś. kwotę 600 zł (plus podatek VAT) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

V. zwalnia oskarżonego od kosztów postępowania i opłaty, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 709/17

UZASADNIENIE

S. P. jest pracownikiem ochrony sklepu (...) w Ś. przy ul. (...). W dniu 23 czerwca 2017r. po godzinie 11 tej w związku z informacją klienta, że mężczyzna pod sklepem zaczepia ludzi i prosi o pieniądze, S. P. wyszedł na zewnątrz i zwrócił uwagę J. M. żeby opuścił rejon sklepu. J. M. odezwał się do niego wulgarnie. Po kilku minutach S. P. zauważył, że J. M. ponownie zaczepia klientów sklepu. Wyszedł wówczas na zewnątrz, złapał J. M. za ramię i powiedział, że jeżeli nie odejdzie to on zadzwoni po Policję. J. M. zrzucił z siebie kurtkę i plecak, i zaatakował pięściami S. P.. Między mężczyznami zaczęła się szarpanina. S. P. zdołał raz uderzyć w twarz J. M., a ten zadał mu uderzenia kilkakrotnie w twarz. Po szarpaninie S. P. odwrócił się i chciał iść do sklepu wówczas J. M. próbował go kopnąć, a następnie krzyknął, że go zabije, że mu rozetnie „flaki” (używając wulgaryzmów) i gdy S. P. odwrócił się J. M. zadał mu uderzenie nożem w okolice serca. Po tym J. M. uciekł. W wyniku zajścia S. P. doznał obrażeń ciała w postaci rany klutej powłok nadbrzusza lewego z niewielkim krwawieniem zewnętrznym, która naruszyła funkcjonowanie powłok brzucha pokrzywdzonego na czas przekraczający 7 dni.

Informacje o zdarzeniu do firmy (...) wysłano o godz. 11 28. W dniu zatrzymania 23.06.2017r. o godz. 12 30 J. M. znajdował się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wskaźnikiem 0,41 mg / l alkoholu w wydychanym powietrzu. Pokrzywdzony S. P. złożył wniosek o ściganie J. M. za kierowane wobec niego groźby.

Dowód:

- zeznania świadka I. S. k. 18-19 akt,
- zeznania świadka S. P. k. 21-22, 132-135 odpis, 525 akt,
- zeznania świadka Ł. M. k. 372-374 akt,
- nóż z czarną rękojeścią k. 8 akt,
- protokół zatrzymania rzeczy k. 9-11, 15-17 akt,
- zgłoszenie zdarzenia w firmie (...) k. 14 akt,
- protokół pomiaru stanu trzeźwości k. 2 akt,
- protokół zatrzymania k. 3 akt,
- protokół odtworzenia zapisu wideo k. 81-88 akt,
- protokół oględzin noża k. 126- 129 akt,
- dokumentacja medyczna S. P. k. 331 akt,
- opinia PUM w S. z 25.10.2017r. E.. (...)
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. M. k.27 – 28, 39-40, 43-44, 334-338, 522 – 524 akt,

W toku postępowania zarzucono J. M. to, że w dniu 23 czerwca 2017r. w Ś. przy ul. (...) zadał S. P. uderzenie nożem w okolice jamy brzusznej, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała

w postaci rany klutej powłok nadbrzusza lewego z niewielkim krwawieniem zewnętrznym, która naruszyła funkcjonowanie powłok brzucha pokrzywdzonego na czas przekraczający 7 dni, a także w tym samym miejscu i czasie groził S. P. pozbawieniem życia, wzbudzając u niego uzasadnioną obawę spełnienia tej groźby, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotorzy z dnia 5.11.2008r. sygn. VI K 117/08 m.in. za czyn z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, objętą karą łączną 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20.02.2013r. do 14.12.2013r., na poczet której zaliczono okres od: 9.09.2007r. do 10.09.2007r., od 26.10.2007r. do 26.10.2007r., od 6.02.2008r. do 7.02.2008r. i od 22.11.2010r. do 26.01.2011r., czym działał na szkodę S. P., tj. czyn z art. 157 § 1 k.k. w zb. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

J. M. częściowo przyznał się do czynu. Wyjaśnił, że nie groził S. P.. Odnośnie zaś użycia noża wyjaśnił, że S. P. kazał mu odejść od sklepu, że on odpowiedział, że nic złego nie robi oraz, że wówczas pracownik ochrony złapał go lewą ręką za szyję, a prawą uderzył w twarz, że następnie go kopnął oraz, że on próbował go złapać za nogę i wówczas w amoku, będąc pod wpływem alkoholu zadał mu uderzenie nożem. J. M. wyjaśnił nadto, że po tym uciekł. Przyznał, że zabezpieczony na miejscu zdarzenia plecak należy do niego.

Zdaniem sądu wyjaśnieniom J. M. nie sposób dać wiarę w zakresie tego, że nie groził pokrzywdzonemu. J. M. umniejsza swoją winę w ten sposób, a w szczególności jego wyjaśnienia stoją w sprzeczności z bardzo wiarygodnymi zeznaniami pokrzywdzonego (o czym niżej), ale też dowodem obiektywnym, bo nagraniem zdarzenia z monitoringu. J. M. także starał się przerzucić winę na pokrzywdzonego wskazując, że to on został zaatakowany co nie wynika z nagrania. Oskarżony wyjaśniał, że nie wie dlaczego tego ataku nie widać na nagraniu.

Ostatecznie oskarżony na rozprawie przyznał się do czynu i dobrowolnie poddał się karze w trybie art. 387 k.p.k.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego J. M. k. 27-28, 39-40, 43-44, 522 – 524 akt,

W sprawie przesłuchano w charakterze świadka **S. P.** (k. 21-22, 132-135 - odpis, 525 akt). Świadek w zeznaniach podał, że pracuje w sklepie (...) jako pracownik ochrony, że w dniu 23 czerwca 2017r. po 11 tej został powiadomiony przez jednego z klientów, że na parkingu przed sklepem mężczyzna zaczepia klientów sklepu i prosi o pieniądze, że wyszedł przed sklep, że podszedł do mężczyzny. Następnie zeznał, że poprosił mężczyznę ażeby opuścił teren przy sklepie i nie zaczepiał klientów, że mężczyzna odpowiedział mu na to wulgarnie i powiedział, że nigdzie nie pójdzie. Dalej świadek zeznał, że wrócił do sklepu, że zauważył, że mężczyzna nadal zaczepia klientów, że ponownie do niego wyszedł, że złapał J. M. za ramię i powiedział, że jeżeli nie odejdzie to on zadzwoni po Policję, że J. M. zrzucił z siebie kurtkę i plecak, i zaatakował go pięściami, że zaczęła się szarpanina, że on zdołał raz uderzyć w twarz J. M., a ten zadał mu uderzenia kilkukrotnie w twarz, że po szarpaninie odwrócił się i chciał iść do sklepu, że wówczas J. M. próbował go kopnąć, a następnie krzyknął, że go zabije, że mu rozetnie „flaki” (używając wulgaryzmów) i, że gdy odwrócił się J. M. zadał mu uderzenie nożem w okolice serca, a po tym uciekł.

Zdaniem Sądu zeznania tego świadka są wiarygodne, są one zbieżne z zeznaniami pozostałych świadków w sprawie, ale też z nagraniem z monitoringu. Zdaniem Sądu mimo, że świadek doznał obrażeń nie jest negatywnie nastawiony do oskarżonego, na rozprawie podał, że zgadza się na karę zaproponowaną przez oskarżonego, ale też wskazał, że nie chce żadnego zadośćuczynienia od oskarżonego, mimo, że pierwotnie wniósł o to Prokurator. W swoich zeznaniach w żadnym ich fragmencie nie podał on, że ma jakieś pretensje, roszczenia do oskarżonego. Zdaniem Sądu nie nasunęły się żadne wątpliwości co do wiarygodności zeznań tego świadka.

W sprawie przesłuchano w charakterze świadka I. S. (k. 18-19 akt) i Ł. M. (k. 372-374 akt). Zeznania tych świadków są zgodne z zeznaniami S. P., są one zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Świadkowie zrelacjonowali to co zaobserwowali lub to co im zrelacjonowano. Świadkowie nie są zainteresowani określonym rozstrzygnięciem w

sprawie, nie są związani z żadną ze stron. Zdaniem Sądu nie nasunęły się żadne wątpliwości co do wiarygodności zeznań tych świadków.

W sprawie zgromadzono dokumenty tj.: protokół zatrzymania rzeczy k. 9-11, 15-17 akt, zgłoszenie zdarzenia w firmie (...) k. 14 akt, protokół pomiaru stanu trzeźwości k. 2 akt, protokół zatrzymania k. 3 akt, protokół odtworzenia zapisu wideo k. 81-88 akt, protokół oględzin noża k. 126- 129 akt, dokumentacja medyczna S. P. k. 331 akt, opinia PUM w S. z 25.10.2017r. E.. (...). Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie należało dać wiarę tym dowodom, albowiem nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do ich wiarygodności, ani też strony tegoż zarzutu nie podnosiły. Należało zatem uznać, że zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w sposób przewidziany prawem. Odnośnie opinii z (...) opinia ta jest pełna, jasna i nie zawierała wewnętrznych sprzeczności, a takie jej cechy mogłyby doprowadzić do jej podważenia.

Nadto w sprawie zabezpieczono dowód rzeczowy tj. nóż z czarną rękojeścią k. 8 akt. Z dowodów w sprawie bezspornie wynika, że jest to nóż oskarżonego, którym zadał cios pokrzywdzonemu.

Oskarżony J. M. ma obywatelstwo polskie. Osiąga miesięcznie dochody w wysokości 1.000 zł. Nie posiada nieruchomości ani wartościowych ruchomości. Nie pracuje, jest kawalerem, nie ma dzieci ani nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest ślusarzem. Był dotąd karany 25 krotnie. Wielokrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu, a także przeciwko życiu i zdrowiu, popełniał je w Polsce a też poza granicami kraju.

Oskarżony był leczony psychiatrycznie i odwykowo. Z opinii biegłych lekarzy psychiatrów z dnia 10.10.2017r. wynika, że J. M. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, biegli rozpoznali u oskarżonego zespół zależności alkoholowej i organiczne zaburzenia osobowości. Biegli stwierdzili, że J. M. nie miał zniesionej ani ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynu ani pokierowania swoim postępowaniem. Wskazali, że J. M. może brać udział w postępowaniu karnym, że może sam w sposób samodzielny i rozsądny realizować prawo do obrony. Biegli opiniując dysponowali całym materiałem dowodowym w sprawie oraz dysponowali dokumentacją psychiatryczną oskarżonego. Opinia biegłych jest pełna, jasna i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego J. M. k. 27-28, 39-40, 43-44 akt,
- dane o karalności k. 437-442 akt,
- odpisy wyroków oraz postanowień k. 67-69, 228-230, 237-250 akt,
- dokumentacja dotycząca funkcjonowania J. M. w Areszcie Śledczym k. 93-107, 234-235, 311-326 akt,
- dokumentacja medyczna k. 162 akt,
- kopie z akt II Kop 51/16 k. 173-205 akt,
- opinia sądowo-psychiatryczna k. 265-269 akt,
- dane oosbopoznawcze k. 376 akt,

W związku z powyższym, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, według Sądu J. M. dopuścił się czynu bezprawnego, zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość jest więcej niż znikoma.

Mając na względzie, że oskarżony jest zdalny do przypisania mu winy, Sąd uznał, że dopuścił się on zarzuconych aktem oskarżenia czynów z art. 157 § 1 k.k. w zb. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Przedmiotem art. 157 k.k. tego przestępstwa jest zdrowie. Przestępstwo może zostać popełnione zarówno przez działanie, jak i przez zaniechanie. Jest to przestępstwo materialne. Skutkiem stanowiącym znamię przestępstwa z

art. 157 jest „inne” niż w art. 156 § 1 k.k. naruszenie czynności ciała lub rozstrój zdrowia, trwające dłużej niż 7 dni, czyli do jego znamion należy skutek w postaci spowodowania średniego (§ 1) i lekkiego (§ 2) uszczerbku na zdrowiu. Każde z tych przestępstw stanowi samoistny typ podstawowy. Sam czas trwania naruszenia lub rozstroju nie wystarczy do zakwalifikowania czynu sprawcy na podstawie tego przepisu, owo naruszenie lub rozstrój muszą być znaczące, istotnie utrudniać prawidłowe funkcjonowanie narządów. Kategorię „innych” niż w art. 156 k.k. uszczerbków ciała ustawodawca podzielił na dwie grupy według kryterium czasu ich trwania – powyżej 7 dni (średnie) i poniżej 7 dni (lekkie). Jest to przestępstwo powszechne.

Określone w art. 190 § 1 k.k. przestępstwo groźby karalnej godzi w wolność człowieka w sferze psychicznej (wolność od strachu, zastraszenia). Jego treścią jest groźenie innej osobie popełnieniem przestępstwa (zbrodni lub występku) na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej. Dla bytu przestępstwa groźby karalnej nie jest istotny rodzaj przestępstwa, którego popełnieniem sprawca grozi ani cel, w jakim to czyni, a nawet rzeczywisty zamiar spełnienia groźby. Warunkiem przestępczości czynu jest, aby groźba wzbudzała uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Jest to więc przestępstwo materialne, przy czym stan uzasadnionej obawy osoby zagrożonej należy traktować jako skutek. Strona podmiotowa omawianego przestępstwa polega na umyślności w formie zamiaru bezpośredniego, gdyż „groźenie” komuś jest zachowaniem intencjonalnym, zmierzającym do wywołania obawy.

Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy z pewnością stwierdzić należy, że z opinii (...) wynika, że pokrzywdzony doznał obrażeń ciała na okres powyżej 7 dni, a oczywistym i bezspornym jest, że było to wynikiem działania oskarżonego. Nadto w sprawie zdaniem sądu z uwagi na agresywne zachowanie, wulgaryzmy a i treść groźby pokrzywdzony groźby mógł obiektywnie się obawiać, a groźba ta de facto została za chwilę zrealizowana.

W niniejszej sprawie na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że były kilkunastokrotnie karany, że odpowiada w warunkach art. 64 § 2 k.k. oraz to, że pokrzywdzony w żaden niewłaściwy sposób nie zachował się wobec oskarżonego. W pierwszej kolejności pokrzywdzony poprosił o opuszczenie terenu sklepu. Nadto obrażenia jakie spowodował on u pokrzywdzonego – spowodował używając noża.

Sąd nie znalazł żadnych okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego z wyjątkiem przyznania się do czynu (a i tu częściowego).

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał J. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, i za ten czyn na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, zaś na poczet kary na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 23.06.2017r. godz. 12.30 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu kilkunastokrotna karalność oskarżonego i odpowiedzialność w warunkach recydywy wielokrotnej wymagała orzeczenia kary adekwatnej do czynu. Oskarżony notorycznie popełnia przestępstwa przeciwko zdrowiu, a tym razem użył noża. Nie miał żadnych podstaw do tego ażeby tak się zachować, a odnośnie działania w ramach obrony to wskazać trzeba, że z monitoringu wynika jasno, że żadna obrona nie była konieczna, bo nie było ataku na oskarżonego. Orzeczonej karze ma wpłynąć na oskarżonego tak ażeby zdawał sobie sprawę z niebezpieczeństwa swojego zachowania, ażeby w przyszłości wiedział jaka kara z takiego zachowania grozi. Kara taka ma spełnić swoje cele prewencji indywidualnej, ale też zdaniem sądu jest karą adekwatną w odczuciu społecznym.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci scyzoryka, albowiem tego noża oskarżony użył do popełnienia przestępstwa.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. I. L. w Ś. kwotę 600 zł (plus podatek VAT) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, albowiem oskarżony kosztów obrony nie uiścił.

Nadto Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów postępowania i opłaty, którymi obciążył Skarb Państwa. Oskarżony będzie odbywał długoterminową karę pozbawienia wolności, prowadzi nieustabilizowany tryb życia, jest osobą schorowaną – stąd takie rozstrzygnięcie Sądu.